

No. 35624

**Israel
and
Thailand**

Treaty on cooperation in the execution of penal sentences between the Government of the State of Israel and the Government of the Kingdom of Thailand. Bangkok, 13 August 1997

Entry into force: *11 June 1998 by notification, in accordance with article 6*

Authentic texts: *English, Hebrew and Thai*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Israel, 29 April 1999*

**Israël
et
Thaïlande**

Traité de coopération relatif à l'exécution des sentences pénales entre le Gouvernement de l'Etat d'Israël et le Gouvernement du Royaume de Thaïlande. Bangkok, 13 août 1997

Entrée en vigueur : *11 juin 1998 par notification, conformément à l'article 6*

Textes authentiques : *anglais, hébreu et thaï*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Israël, 29 avril 1999*

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

TREATY ON COOPERATION IN THE EXECUTION OF PENAL SENTENCES BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE STATE OF ISRAEL AND THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF THAILAND

The Government of the State of Israel and the Government of the Kingdom of Thailand,

Taking into consideration the laws and regulations in force regarding law enforcement of the Parties and the desirability of enhancing their cooperative efforts in law enforcement and the administration of justice; and

Desiring to cooperate in the execution of penal sentences by enabling offenders to serve sentences of imprisonment, confinement or other forms of deprivation of liberty in the country of which they are nationals, thereby facilitating their successful reintegration into society;

Have agreed as follows:

Article 1. Definitions

For the purposes of this Treaty:

a) "Transferring State" means the Party from which the offender may be or has been transferred;

b) "Receiving State" means the Party to which the offender may be or has been transferred;

c) "Offender" means a person who is required to be detained in a prison, a hospital or any other institution in the Transferring State by virtue of an order made by a court in the course of the exercise of its criminal jurisdiction.

d) "Sentence" means any punishment or measure involving deprivation of liberty ordered by a court for a limited or unlimited period of time in the course of the exercise of its criminal jurisdiction.

Article 2. Scope of Application

The application of this Treaty shall be subject to the following conditions:

1. That the offence, for which the offender to be transferred was sentenced, is one which would also be punishable as a crime in the Receiving State had the offence been committed in the Receiving State. This condition shall not be interpreted so as to require that the crimes described in the laws of the two Parties be identical in matters not affecting the character of the crimes.

2. That the offender to be transferred is a national of the Receiving State.

3. That the offender to be transferred did not commit an offence:

a) Against the internal or external security of the State;

b) Against the Head of State or the Head of Government of the Transferring State or a member of his family; or

c) Against legislation protecting national art treasures.

4. That there is at least one year of the offender's sentence remaining to be served at the time of his application for transfer.

5. That no further or other legal proceedings relating to the offence or any other offence are pending in the Transferring State.

6. That, in the case of imprisonment, confinement or other form of deprivation of liberty, the offender shall, at the time of transfer, have served in the Transferring State a period of one-third of the total sentence imposed on him or a four-year period whichever period is less, or for offences concerning narcotic drugs, a period of eight years if the sentence imposed is life imprisonment. Each Party may, at its discretion and to the extent permitted by its law, transfer an offender at a shorter period required by the present paragraph.

7. That the transfer may be refused if:

a) It is considered by the Transferring State to jeopardize its sovereignty, its security or its public order; or

b) The offender is also a national of the Transferring State.

Article 3. Procedure for Transfer

1. Either Party may inform an offender, who is within the scope of the present Treaty, of the substance of the Treaty.

2. Every transfer under this Treaty shall be commenced through diplomatic channels by a written request from the Receiving State to the Transferring State. If the Transferring State approves the request, it shall so inform the Receiving State through diplomatic channels and initiate procedures to effectuate the transfer of the offender.

3. In deciding upon the transfer of an offender, each Party shall consider the following factors:

a) The probability that transfer of the offender will contribute to his social rehabilitation or otherwise be in his best interests; and

b) The nature and severity of the offence, including the effects of the offence within the Transferring and Receiving States and any mitigating or aggravating circumstances.

4. No offender shall be transferred unless the sentence imposed on the offender is one of imprisonment, confinement or any other form of deprivation of liberty in any institution:

a) For life;

b) For an indeterminate period on account of mental incapacity; or

c) For a fixed period of time.

5. The Transferring State shall furnish to the Receiving State a statement showing the offence of which the offender was convicted, the termination date of the sentence, the length of time already served by the offender, and any credits to which the offender is entitled on account of work done, good behaviour or pretrial confinement.

6. The Transferring State shall furnish to the Receiving State a certified copy of all judgements and sentences concerning the offender from the date of his detention in the Transferring State. When the Receiving State considers such information insufficient, it may request additional information.

7. Delivery of the offender by the authorities of the Transferring State to those of the Receiving State shall occur at a place within the Transferring State agreed upon by both Parties. The

Transferring State shall afford an opportunity to the Receiving State, if the Receiving State so desires, to verify, prior to the transfer, that the offender's consent to the transfer is given voluntarily and with full knowledge of the consequences thereof, through the officer designated by the laws of the Receiving State.

Article 4. Retention of Jurisdiction

In respect of sentences to be executed pursuant to this Treaty, the Transferring State shall retain exclusive jurisdiction regarding the judgements of its courts, the sentences imposed by them, and any procedures for revision, modification or cancellation of judgements and sentences pronounced by its courts. The Receiving State, upon being informed of any revision, modification or cancellation of such a judgement or sentence, shall put such measure into effect.

Article 5. Procedure for Execution of Sentence

1. Except as otherwise provided in this Treaty, the completion of a transferred offender's sentence shall be carried out according to the laws and procedures of the Receiving State, including those governing conditions for service of imprisonment, confinement or other forms of deprivation of liberty, and those providing for the reduction of the term of imprisonment, confinement or other forms of deprivation of liberty by conditional release or otherwise. The Transferring State shall, in addition, retain a power to pardon the offender or to commute his sentence and the Receiving State shall, upon being notified of such pardon or commutation, give effect thereto.

2. The Receiving State may treat under its law relating to juvenile offenders any offender so categorized under its law regardless of his status under the law of the Transferring State.

3. No sentence of deprivation of liberty shall be enforced by the Receiving State in such a way as to extend it beyond the period specified in the sentence of the court of the Transferring State.

4. The expenses incurred in the transfer of the offender or in the completion of the offender's sentence shall be borne by the Receiving State.

5. The authorities of either Party shall at the request of the other Party provide reports indicating the status of all offenders transferred under this Treaty, including, in particular, the release of any offender. Either Party may, at any time, request a special report on the status of the execution of an individual sentence.

6. The transfer of an offender under the provisions of this Treaty shall not create any additional disability under the law of the Receiving State beyond that which the fact of his conviction may in and of itself already have created.

Article 6. Final Provisions

1. This Treaty shall enter into force on the date of the latter of the diplomatic Notes by which the Parties notify each other that their internal legal requirements for the entering into force of the Treaty have been complied with.

2. The present Treaty shall remain in force for three years from the date upon which it enters into force. Thereafter, the Treaty shall continue to be in force until ninety days from the date upon which either Party gives written notice to the other Party of its intention to terminate the Treaty.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto by their respective Governments, have signed the present Treaty.

Done in duplicate at Bangkok on the 13th day of August 1997 corresponding to the 13th day of August 2540 of the Buddhist Era, and corresponding to the 10th day of Av, 5757, in the Thai, Hebrew and English languages, each text being equally authentic. In case of divergence of interpretation, the English text shall prevail.

For the Government of the State of Israel:

MORECHAY LEWY

Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary

For the Government of the Kingdom of Thailand:

PRACHUAB CHAIYASAN

Minister of Foreign Affairs

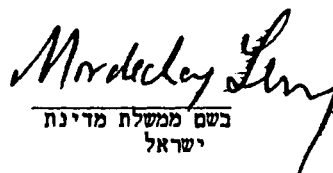
סעיף 6
הוראות סיום

1. אמנה זו תיכנס לתוקף בתאריך האחרונה מבין האיגרות הדיפלומטיות שבאמצעותן יודיעו הצדדים זה לזה שדרישות החוק הפנימיות שלהם לכניסתה לתוקף של אמנה זו מולאו.
2. תוקמה של אמנה זו הוא שלוש שנים מתאריך כניסתה לתוקף. לאחר מכן תמשיך האמנה להיות בתוקף עד תשעים ימים מהתאריך שבו צד מוסר הודעה בכתב לצד האחר על כוונתו לסיים את האמנה.

ולדאיה החתומים מטה, שהוסמכו לכך כיאות איש על ידי ממשלתו, חתמו על האמנה הנוכחית.

נעשה בשני עותקים ב כ"ג תמוז כיום ב' תמוז 2540
ב כ"ג תמוז התשנ"ז, שהוא יום ב' תמוז
ללוח השנה הבורהיסטי, שהוא יום ב' תמוז
1997, כשפות; עברית, תאית ואנגלית, ולכל הנוסחים ריין מקור שווה.
במקרה של הבדלי פרשנות, יכריע הנוסח האנגלי.

בשם ממשלת ממלכת
תאילנד

בשם ממשלת מדינת
ישראל

סעיף 4
שמירה על סמכות שיפוט

ביחס לגזדי דין שיש לבצע בהתאם לאמנה זו, תשמור המדינה המעבירה על סמכות שיפוט בלעדית ביחס להכרעות הדין של בתי המשפט שלה, לגזדי הדין שהם מטילים ולכל הליך תיקון, שינוי או ביטול של הכרעות דין וגזדי דין שהוציאו בתי המשפט שלה. עם קבלת הודעה על תיקון, שינוי או ביטול כלשהם של הכרעת דין או גזר דין כאמור, המדינה המקבלת תישם כל תיקון, שינוי, או ביטול כאמור עם קבלתם.

סעיף 5
נוהל לביצוע גזדי דין

1. למעט אם יש הוראות אחרות באמנה זו, השלמת ריצוי העונש של עברייני מועבר תחבצע בהתאם לדינים של המדינה המקבלת, לרבות אלה המסדירים תנאים לריצוי מאסר, כליאה או צורות אחרות של שלילת חירות, ואלה המאפשרים את הפחתת תקופת המאסר, הכליאה או הצורות האחרות של שלילת חירות ע"י שחרור על תנאי או בדרך אחרת. נוסף על כך, המדינה המעבירה תשמור על סמכותה לחון את העברייני או להמתיק את עונשו, ועם קבלת הודעה על חנינה או המתקה כאמור, המדינה המקבלת תיחן לה חוקף.
2. המדינה המקבלת דשאית לנהוג לפי דיניה ביחס לעכריינים קטינים ככל עברייני המסווג ככזה לפי דיניה, כהתעלם ממעמדו לפי דין המדינה המעבירה.
3. המדינה המקבלת לא תאכוף גזר דין של שלילת חירות באופן שיאריך את חוקפו מעבר לחקופה שנקבעה בו ע"י המשפט של המדינה המעבירה.
4. בהוצאות הנגרמות ע"י העברת העכרייני או השלמת ריצוי עונשו של העכרייני חישא המדינה המקבלת.
5. רשויותיו של צד, לבקשת הצד האחר, יגישו דוחות המציינים את מצבם של כל העכריינים שהועברו לפי אמנה זו, כולל, במיוחד, שחרורו של עברייני כלשהו. כל צד רשאי, בכל עת, לבקש דוח מיוחד על מצב כיצועו של גזר דין מסוים.
6. העבדת עברייני לפי הוראות אמנה זו לא תיצור כל הגבלות נוספות לגביו לפי דיני המדינה המקבלת, מעבר לאלו שכבר נוצרו מעצם עוכדת הרשעתו.

סעיף 3
נוהל ההעברה

1. כל צד רשאי ליידע את העברייין, הנכנס בגדר תחולתה של אמנה זו, לגכי תוכן האמנה.
2. כל העברה לפי אמנה זו תחול כהגשת בקשה בכתב כצינורות הדיפלומטיים מאת המדינה המקבלת למדינה המעבירה. אם המדינה המעבירה מאשרת את הבקשה, היא תודיע על כך, כצינורות הדיפלומטיים, למדינה המקבלת ותפתח בהליכים לביצוע העברת העברייין.
3. כהחליטו על העברת עברייין, ישקול כל צד את הגורמים הכאים:
 - א. הסבירות לכך שהעברת העברייין תתרום לשיקומו החברתי או תהיה לטובתו המירבית; וכן
 - ב. טיב העבירה וחומרתה, לרבות ההשפעות שהיו למעשה העבירה בחוץ המדינה המעבירה והמדינה המקבלת, וכל נסיבות מקילות או מחמירות.
4. לא יועבר עברייין אלא אם גזר הדין שהוטל עליו הוא של מאסר, כליאה או כל צורה אחרת של שלילת חירות ככל מוסד;
 - א. למאסר עולם;
 - ב. למאסר לפרק זמן כלתי מוגבל בשל ליקוי נפשי; או
 - ג. למאסר לפרק זמן קבוע מראש.
5. המדינה המעבירה תספק למדינה המקבלת הצהרה המתארת את העבירה שבה הורשע העברייין, המציינת את תאריך סיום דיצוי העונש, את התקופה שהעברייין כבר ריצה וכל זיכוי שהעברייין זכאי לו מטעמי עבודה שנעשתה, התנהגות טובה או מעצר לפני המשפט.
6. המדינה המעבירה תספק למדינה המקבלת עותק מאושר של כל הכרעות הדין וגזרי הדין הנוגעים לעברייין מתאריך מעצרו במדינה המעבירה. כאשר נראה למדינה המקבלת שהמידע האמור אינו מספיק, היא רשאית לבקש מידע נוסף.
7. מסירת העברייין ע"י רשויות המדינה המעבירה לידי אלו של המדינה המקבלת תתבצע כמקום שבשטחה של המדינה המעבירה, המוסכם ע"י שני הצדדים. המדינה המעבירה תעניק למדינה המקבלת הזדמנות, עם המדינה המקבלת רוצה בכך, לוודא, לפני ההעברה, שהסכמת העברייין להעברה ניתנת מרצונו החופשי ומתוך ידיעה מלאה של השלכות ההעברה, כאמצעות הפקיד שיוער לכך על פי דיני המדינה המקבלת.

- ג. "עבריון" פירושו אדם שיש חובה להחזיקו בכית סוהר, בכית חולים או בכל מוסר אחר, במדינה המעבירה, מתוקף צו שהוציא בית משפט במהלך הפעלת סמכות השיפוט הפלילית שלו.
- ד. "גזר דין" פירושו כל עונש או אמצעי הכרוכים בשלילת חירות לפי צו בית משפט, לפרק זמן מוגבל או בלתי מוגבל, במהלך הפעלת סמכות השיפוט הפלילית שלו.

סעיף 2 היקף התחולה

החלת אמנה זו תהיה כפופה לתנאים הבאים:

1. שהעבירה שלגביה נגזר דינו של העבריון המיועד להעברה היא עבירה פלילית גם במדינה המקבלת, לו בוצעה העבירה במדינה המקבלת. תנאי זה לא יתפרש כדרישה שעל העבירות המתוארות בחוקיהם של שני הצדדים להיות זהות כיסודות העבירה שאינם משפיעים על אופיה.
2. שהעבריון המיועד להעברה הוא אזרח המדינה המקבלת.
3. שהעבריון המיועד להעברה לא ביצע עבירה;
 - א. נגד ביטחון הפנים או החוץ של המדינה;
 - ב. נגד ראש המדינה או ראש הממשלה של המדינה המעבירה או בן משפחתו; או
 - ג. נגד חקיקה המגינה על אוצרות אמנות לאומיים.
4. שנותרה לפחות שנה אחת מעונש המאסר שעל העבריון לרצות כעת הגשת בקשת ההעברה.
5. שלא תלויים ועומדים במדינה המעבירה הליכים משפטיים נוספים או אחרים הקשורים לעבירה או לעבירה אחרת כלשהי.
6. שבמקרה של מאסר, כליאה או צורה אחרת של שלילת חירות, ריצה העבריון, במדינה המעבירה, כעת ההעברה, תקופה של שליש מתקופת המאסר הכוללת שהוטלה עליו או תקופה של ארבע שנים, הכול לפי התקופה הקצרה יותר, או בעבירות הקשורות לסמים נארקוטיים, תקופה של שמונה שנים אם העונש שהוטל הוא מאסר עולם. כל צד, לפי שיקול דעתו ובמירה שמתיר הדין שלו, רשאי להעכיר עבריון גם לאחר פרק זמן קצר יותר מהנדרש לפי פסקה זו.
7. שניתן לסרב להעברה אם:
 - א. נדאה למדינה המעבירה שההעברה מסכנת את ריבונותה, את ביטחונה או את הסדר הציבורי שלה; או
 - ב. העבריון הוא גם אזרח של המדינה המעבירה;

[HEBREW TEXT — TEXTE HÉBREU]

אמנה

בדבר שיתוף פעולה בביצוע גזרי דין פליליים

בין

ממשלת מדינת ישראל

לבין

ממשלת ממלכת תאילנד

ממשלת מדינת ישראל וממשלת ממלכת תאילנד,

בקחתן לחשומת לכן את התוקים והתקנות שכתוקף, בנוגע לאכיפת החוק של הצדדים ואת רצונן להגביר את מאמציהן המשותפים לאכיפת חוק ולעשיית צדק; וכן

כשאיפתן לשחף פעולה בביצוע גזרי דין פליליים ע"י מתן אפשרות לעבדוינים לרצות עונשי מאסר, כליאה או צורות אחרות של שלילת חירות במדינה שהם אזרחיה, ובכך לאפשר להם להשתלב מחדש בהצלחה בחברה;

הסכימו לאמור:

סעיף 1
הגדרות

למטרות אמנה זו:

א. "מדינה מעכירה" פירושו הצד שממנו ניתן להעביר את העברין או שהעברין הועבר ממנו;

ב. "מדינה מקבלת" פירושו הצד שאליו ניתן להעביר את העברין או שהעברין הועבר אליו;

[THAI TEXT — TEXTE THAI]

สนธิสัญญา

ว่าด้วยความร่วมมือในการบังคับให้เป็นไปตามคำพิพากษาในคดีอาญา

ระหว่าง

รัฐบาลแห่งรัฐอิสราเอลกับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

รัฐบาลแห่งรัฐอิสราเอลและรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

โดยพิจารณาถึงกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่ใช้บังคับอยู่ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายของภาคี และความปรารถนาที่จะส่งเสริมความพยายามร่วมกันในการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายและการบริหารงานกระบวนการยุติธรรม และ

ปรารถนาที่จะร่วมมือกันในการบังคับให้เป็นไปตามคำพิพากษาในคดีอาญาโดยให้ผู้กระทำความผิดรับโทษจำคุก กักขัง หรือการทำให้ปราศจากอิสรภาพในรูปแบบอื่นในประเทศ ซึ่งผู้กระทำความผิดนั้นเป็นคนชาติ ซึ่งจะช่วยเหลืออำนวยให้ผู้กระทำความผิดนั้นสามารถกลับเข้าไปอยู่ในสังคมต่อไปเป็นผลสำเร็จได้

ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ 1

บทนิยาม

เพื่อความมุ่งประสงค์ของสนธิสัญญานี้

- ก. “รัฐผู้โอน” หมายถึงภาคีที่อาจโอนตัวผู้กระทำความผิดให้หรือได้โอนตัวผู้กระทำความผิดให้แล้ว
- ข. “รัฐผู้รับ” หมายถึงภาคีที่อาจได้รับโอนตัวผู้กระทำความผิดหรือได้รับโอนตัวผู้กระทำความผิดมาแล้ว
- ค. “ผู้กระทำความผิด” หมายถึงบุคคลที่ต้องถูกคุมขังอยู่ในเรือนจำ โรงพยาบาล หรือสถานอื่นใดในรัฐผู้โอน ตามคำสั่งของศาลปกครองใช้เขตอำนาจทางอาญาของศาลนั้น
- ง. “โทษตามคำพิพากษา” หมายถึงการลงโทษ หรือมาตรการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับทำให้ปราศจากอิสรภาพ ตามคำสั่งของศาลเป็นระยะเวลาที่จำกัด หรือไม่จำกัด ในการใช้เขตอำนาจทางอาญาของศาลนั้น

ข้อ 2

ขอบเขตการใช้สนธิสัญญา

การใช้สนธิสัญญานี้ให้อยู่ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

1. ความคิดซึ่งผู้กระทำผิดที่จะถูกโอนตัวได้ถูกพิพากษาให้ลงโทษนั้น เป็นความคิดทางอาญาซึ่งอาจถูกลงโทษได้ในรัฐผู้รับ หากความคิดนั้นได้กระทำขึ้นในรัฐผู้รับ เงื่อนไขข้อนี้จะต้องไม่ถูกตีความว่าความคิดตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายของภาคีทั้งสองฝ่ายนั้นต้องตรงกันในเรื่องที่ไม่กระทบกระเทือนต่อองค์ประกอบสำคัญของความคิด
2. ผู้กระทำผิดที่จะถูกโอนตัวจะต้องเป็นคนชาติของรัฐผู้รับ
3. ผู้กระทำผิดที่จะถูกโอนตัวจะต้องไม่ทำความผิด
 - ก. ต่อความมั่นคงภายในหรือภายนอกของรัฐ
 - ข. ต่อประมุขของรัฐ หรือหัวหน้ารัฐบาลของรัฐผู้โอน หรือต่อสมาชิกในครอบครัวของบุคคลดังกล่าว หรือ
 - ค. ต่อกฎหมายคุ้มครองสมบัติที่มีกำหนดทางศิลปะของชาติ
4. ในขณะที่ร้องขอให้มีการโอนตัวผู้กระทำผิดนั้น จะต้องมิโทษเหลือให้ผู้กระทำผิดรับโทษต่อไปอีกไม่น้อยกว่า 1 ปี
5. ไม่มีการดำเนินคดีต่อหรือการดำเนินคดีอื่นที่เกี่ยวกับความคิดนั้น หรือเกี่ยวกับความคิดอื่นค้างอยู่ในรัฐผู้โอน
6. ในกรณีที่เป็นโทษจำคุก กักขัง หรือการทำให้ปราศจากอิสรภาพในรูปแบบอื่น ผู้กระทำผิดในขณะที่โอนตัวจะต้องได้รับโทษในรัฐผู้โอนแล้วเป็นระยะเวลา 1 ใน 3 ของโทษตามคำพิพากษาทั้งสิ้นที่ลงต่อผู้กระทำผิดนั้น หรือเป็นระยะเวลา 4 ปี แล้วแต่ว่าระยะเวลาใดจะสั้นกว่า หรือสำหรับความคิดที่เกี่ยวกับฆาตกรรม เป็นระยะเวลา 8 ปีหากโทษตามคำพิพากษาที่ลงเป็นโทษจำคุกตลอดชีวิต ภาคีแต่ละฝ่ายอาจโอนผู้กระทำผิดภายในระยะเวลาที่สั้นกว่าตามที่วรรคนี้กำหนดได้โดยการใช้อุบายพิเศษของคนและเท่าที่กฎหมายของคณอนุญาตให้ทำได้
7. การโอนตัวอาจจะถูกปฏิเสธ หาก
 - ก. รัฐผู้โอนพิจารณาเห็นว่า การโอนตัวจะกระทบกระเทือนต่ออธิปไตย ความมั่นคง หรือต่อความสงบเรียบร้อยของบ้านเมืองของคน หรือ
 - ข. ผู้กระทำผิดเป็นคนชาติของรัฐผู้โอนด้วย

ข้อ 3

วิธีการโอนตัวผู้กระทำผิด

1. ภาทิฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดอาจแจ้งให้ผู้กระทำผิดซึ่งอยู่ภายในขอบเขตของสนธิสัญญาฉบับนี้ทราบสาระสำคัญของสนธิสัญญานี้
2. การโอนตัวผู้กระทำผิดตามสนธิสัญญานี้ทุกครั้ง ให้เริ่มโดยรัฐผู้รับทำการร้องขอเป็นลายลักษณ์อักษรผ่านวิถีทางการทูตไปยังรัฐผู้โอน หากรัฐผู้โอนเห็นชอบด้วยกับคำร้องขอเช่นนั้นแล้ว จะต้องแจ้งไปยังรัฐผู้รับโดยผ่านวิถีทางการทูต และเริ่มดำเนินวิธีการเพื่อโอนตัวผู้กระทำผิดเป็นผล
3. ในกรณีคดีที่โอนตัวผู้กระทำผิด ภาทิแต่ละฝ่ายจะต้องพิจารณาถึงองค์ประกอบดังต่อไปนี้
 - ก. ความเป็นไปได้ว่า การโอนตัวผู้กระทำผิดจะช่วยให้ผู้กระทำผิดนั้นมีโอกาสที่จะกลับตัวเป็นคนดียิ่งขึ้น หรือมีจะเห็นก็เป็นประโยชน์ต่อผู้กระทำผิดนั้นมากที่สุด และ
 - ข. ลักษณะและความรุนแรงของการกระทำความผิด รวมทั้งผลของการกระทำ ความผิดที่กระทบกระเทือนต่อรัฐผู้โอนและรัฐผู้รับ ตลอดจนเหตุแวดล้อมอื่นใด ที่ทำให้การกระทำความผิดนั้นบรรเทาเบาบางลง หรือรุนแรงขึ้น
4. จะไม่มีการโอนตัวผู้กระทำผิด เว้นแต่ไทยคามคำพิพากษาที่ลงแก่ผู้กระทำผิดเป็นโทษจำคุก กักขัง หรือการทำให้ปราศจากอิสรภาพไม่ว่าจะเป็นในรูปใด และไม่ว่าในสถานใด
 - ก. ตลอดชีวิต
 - ข. โดยไม่มีกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนอันเป็นผลจากความบกพร่องทางจิต หรือ
 - ค. โดยมีกำหนดระยะเวลาที่แน่นอน
5. รัฐผู้โอนจะต้องส่งเอกสารให้แก่รัฐผู้รับแจ้งความผิดที่ผู้กระทำผิดถูกพิพากษาลงโทษ กำหนดวัน หันโทษ ระยะเวลาที่ผู้กระทำผิดได้รับโทษมาแล้ว ตลอดจนประโยชน์อื่น ๆ ที่ผู้กระทำผิดมีสิทธิได้รับ อันเนื่องมาจากการทำงาน ความประพฤติดี หรือระยะเวลาที่ถูกคุมขังก่อนถูกพิพากษาลงโทษ
6. รัฐผู้โอนจะต้องส่งสำเนารับรองถูกต้องของคำพิพากษาและคำสั่งลงโทษทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง ผู้กระทำผิดนับจากวันที่ผู้กระทำถูกคุมขังในรัฐผู้โอนให้แก่รัฐผู้รับ เมื่อรัฐผู้รับพิจารณาเห็นว่า ข้อ สนเทศดังกล่าวยังไม่เพียงพอ รัฐผู้รับอาจจะขอข้อสนเทศเพิ่มเติมได้
7. การส่งมอบตัวผู้กระทำผิดโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้โอนให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับนั้น จะกระทำ ณ สถานที่ภายในดินแดนรัฐผู้โอนตามที่ภาทิทั้งสองฝ่ายเห็นชอบกัน หากรัฐผู้รับประสงค์ รัฐผู้โอนจะต้อง เปิดโอกาสให้รัฐผู้รับตรวจสอบก่อนการ โอนตัวผู้กระทำผิดโดยเจ้าหน้าที่ที่ได้รับแต่งตั้งตามกฎหมาย ของรัฐผู้รับว่า ผู้กระทำผิดได้ให้ความยินยอมในการ โอนตัวด้วยความสมัครใจ และด้วยความเข้าใจ อย่างต้องแท้ถึงผลของการโอนตัวนั้น

ข้อ 4

การคงไว้ซึ่งอำนาจศาล

ในส่วนของคำพิพากษาที่ต้องบังคับตามภายใต้สนธิสัญญานี้ รัฐผู้โอน จะยังคงไว้ซึ่งอำนาจศาลแต่ผู้เดียวในส่วนที่เกี่ยวกับคำพิพากษาของศาลของตน คำสั่งลงโทษ ซึ่งตั้งโดยศาลของตน และวิธีการเกี่ยวกับการแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือยกเลิกคำพิพากษา หรือ คำสั่งลงโทษซึ่งออกโดยศาลของตน เมื่อรัฐผู้รับได้รับแจ้งการแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือยกเลิกคำพิพากษา หรือคำสั่งลงโทษดังกล่าวใด จะต้องดำเนินการเพื่อให้มาตรการเช่นว่าบังเกิดผล

ข้อ 5

วิธีการในการบังคับให้เป็นไปตามคำพิพากษา

1. เว้นแต่จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในสนธิสัญญาที่ การให้ผู้กระทําผิดที่ถูกโอนตัวได้รับโทษครบถ้วนตามคำพิพากษานั้น ให้เป็นไปตามกฎหมายและวิธีการของรัฐผู้รับ รวมทั้งบทบัญญัติที่กำหนดเงื่อนไข ในการรับโทษจำคุก กักขัง หรือการทำให้ปราศจากอิสรภาพในรูปแบบอื่น และบทบัญญัติว่าด้วยการลดโทษ จำคุก กักขัง หรือการทำให้ปราศจากอิสรภาพในรูปแบบอื่น โดยการปล่อยตัวโดยมีเงื่อนไข หรือมาตรการอื่นใด นอกจากนี้ รัฐผู้โอนยังคงไว้ซึ่งอำนาจในการที่จะให้อภัยโทษแก่ผู้กระทําผิด หรือลดโทษของผู้กระทําผิด และเมื่อรัฐผู้รับได้รับแจ้งการอภัยโทษ หรือการลดโทษเช่นนั้น จะดำเนินการ ให้เกิดผลตามนั้น
2. รัฐผู้รับอาจปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการกระทําผิดของเด็กและเยาวชนของคนต่อผู้กระทําผิดใด ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่จะได้รับการปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าว โดยไม่ต้องคำนึงถึงสถานภาพของผู้กระทําผิด นั้นภายใต้กฎหมายของรัฐผู้โอน
3. รัฐผู้รับจะไม่ดำเนินการลงโทษที่ทำให้ปราศจากอิสรภาพในลักษณะที่จะเป็นการขยายเวลา การลงโทษให้เกินกว่าระยะเวลาที่ได้กำหนดไว้ตามคำพิพากษาลงโทษของศาลของรัฐผู้โอนนั้น
4. ค่าใช้จ่ายในการโอนตัวผู้กระทําผิด หรือในการลงโทษต่อผู้กระทําผิดต่อไปจนกว่าจะรับโทษ ครบถ้วนให้เป็นภาระของรัฐผู้รับ
5. ในกรณีที่มีการร้องขอจากภาคีฝ่ายหนึ่ง เจ้าหน้าที่ของภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะต้องส่งรายงานแจ้ง สถานภาพของผู้กระทําผิดทุกคนที่ถูกโอนตัวภายใต้สนธิสัญญานี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รวมถึงการ ปล่อยผู้กระทําผิดใด ๆ ภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดอาจร้องขอรายงานพิเศษเกี่ยวกับสถานภาพของการ บังคับให้เป็นไปตามคำพิพากษาเฉพาะรายเมื่อใดก็ได้

6. การโอนตัวผู้กระทำความผิดภายใต้บทบัญญัติของสนธิสัญญานี้ จะต้องไม่ก่อให้เกิดการจำกัดความสามารถเพิ่มเติมภายใต้กฎหมายของรัฐผู้รับนอกเหนือไปจากที่อาจกำหนดไว้ในคำพิพากษาลงโทษนั้น หรืออาจเกิดขึ้นจากการพิพากษาลงโทษนั้นเองแล้ว

ข้อ 6

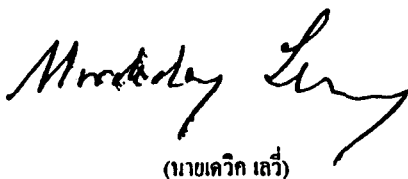
บทบัญญัติสุดท้าย

1. สนธิสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับในวันที่ยังหนังสือทางการทูตฉบับหลังซึ่งภาคีแจ้งให้อีกฝ่ายหนึ่งทราบว่า ได้มีการดำเนินการตามข้อกำหนดตามกฎหมายภายในของตนสำหรับการมีผลใช้บังคับของสนธิสัญญาครบถ้วนแล้ว
2. สนธิสัญญาฉบับนี้จะมีผลใช้บังคับเป็นเวลา 3 ปีนับแต่วันเริ่มมีผลใช้บังคับ หลังจากนั้นสนธิสัญญานี้จะยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะสิ้นสุดระยะเวลา 90 วันนับตั้งแต่วันที่ภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดได้แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ภาคีอีกฝ่ายหนึ่งทราบถึงเจตนาของตนที่จะขอลิกสนธิสัญญานี้

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องจากรัฐบาลแต่ละฝ่ายได้ลงนามสนธิสัญญานี้

ทำคู่กันเป็นสองฉบับ ณ กรุงทพฯ เมื่อวันที่ 13 สิงหาคม คริสต์ศักราช 1997 ตรงกับวันที่ 13 สิงหาคม พุทธศักราช 2540 เป็นภาษาไทย ฮิบรู และอังกฤษ แต่ละภาษาดูต้องเท่าเทียมกัน ในกรณีที่มีความแตกต่างในการตีความ ให้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสำคัญ

สำหรับรัฐบาลแห่งรัฐอิสราเอล

(นายเดวิด เลวี)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

สำหรับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

(นายประจวบ ไชยสาส์น)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

[TRANSLATION - TRADUCTION]

TRAITÉ DE COOPÉRATION RELATIF À L'EXÉCUTION DES SENTENCES PÉNALES ENTRE LE GOUVERNEMENT DE L'ÉTAT D'ISRAËL ET LE GOUVERNEMENT DU ROYAUME DE THAÏLANDE

Le Gouvernement de l'Etat d'Israël et le Gouvernement du Royaume de Thaïlande,

Considérant les lois et règlements en vigueur concernant le respect des lois des Parties et les avantages qui découleraient d'un renforcement de la coopération en matière d'application des lois et d'administration de la justice; et

Désireux d'établir une coopération en matière d'exécution des sentences pénales, de réclusion ou d'autres peines privatives de liberté dans le pays dont ils sont ressortissants, facilitant ainsi leur réintégration dans la société;

Sont convenus de ce qui suit:

Article 1. Définitions

Aux fins du présent Traité :

- a) L'expression "Etat transférant" s'entend de la Partie à partir de laquelle le délinquant doit être transféré;
- b) L'expression "Etat d'accueil" s'entend de la Partie vers laquelle le délinquant doit être transféré;
- c) Le terme "délinquant" désigne une personne qui doit être détenue en prison, dans un hôpital ou tout autre établissement de l'Etat transférant en raison d'un ordre d'un tribunal dans l'exercice de sa juridiction pénale;
- d) Le terme "condamnation" désigne une mesure privative de liberté d'une durée limitée ou illimitée prononcée par un tribunal dans l'exercice de sa juridiction pénale.

Article 2. Champ d'application

L'application du présent traité sera soumise aux conditions suivantes :

1. Que l'infraction pour laquelle le délinquant qui doit être transféré, a été déclaré coupable et condamné soit un délit qui serait également punissable dans l'Etat d'accueil s'il y avait été commis. Cette condition ne doit pas être interprétée comme exigeant que les infractions définies dans la législation des deux Parties soient identiques sur des points qui n'ont pas d'incidence sur leur nature.
2. Que le délinquant à transférer soit un ressortissant de l'Etat d'accueil.
3. Que le délinquant à transférer n'ait pas commis une infraction :
 - a) Contre la sécurité intérieure ou extérieure de l'état;
 - b) Contre le chef de l'Etat de l'Etat transférant ou un membre de sa famille;
 - c) Au titre de la législation relative à la protection des trésors artistiques nationaux.

4. Qu'au moins une année de la peine du délinquant reste à purger au moment de la demande de transfert.

5. Que nulles poursuites, autres ou différentes relatives à l'infraction ou à toute autre infraction, ne demeurent pendantes dans l'Etat transférant.

6. Que, dans le cas d'un emprisonnement, d'une détention ou une autre forme de peine privative de liberté, le délinquant aura, au moment de la demande de transfert, servi dans l'Etat transférant une période d'un tiers de la sentence totale ou une période quatre ans, la plus courte étant applicable ou, une période de huit ans si la sentence est l'emprisonnement à vie pour des délits relatifs à la drogue. Les Parties peuvent à leur discrétion et dans la mesure où leur législation le permet, transférer un délinquant dans une période plus courte que celle fixée par le présent paragraphe. Que l'Etat transférant et l'Etat d'accueil acceptent le transfert.

7. Que le transfert peut être refusé :

a) Si l'Etat transférant considère qu'il porte atteinte à sa souveraineté, à sa sécurité intérieure ou à son ordre public;

b) Si le délinquant est aussi ressortissant de l'Etat transférant.

Article 3. Procédure de transfert

1. L'une ou l'autre Partie est habilitée à informer un délinquant qui se trouve dans le champ d'application du présent traité de la teneur de celui-ci.

2. Tout transfert effectué en vertu du présent traité doit être entrepris par la voie diplomatique au moyen d'une demande écrite adressée par l'état d'accueil à l'Etat transférant. Si l'Etat transférant approuve la demande, il doit en informer l'Etat d'accueil par la voie diplomatique et engager la procédure nécessaire

3. En prenant une décision concernant le transfert d'un délinquant, chaque partie prend en compte les éléments suivants :

a) La probabilité que le transfert du délinquant contribuera à sa réinsertion sociale ou sera par ailleurs dans son intérêt;

b) La nature et la gravité de l'infraction, y compris les effets de celle-ci dans l'Etat d'accueil et dans l'Etat transférant et toutes circonstances atténuantes ou aggravantes.

4. Un délinquant ne peut être transféré à moins que la sentence qui lui a été imposée soit une peine d'un an d'emprisonnement, la détention ou toute autre forme de privation de liberté dans une institution :

a) Pour la vie;

b) Pour une période de temps indéterminée à cause d'une incapacité mentale; ou

c) Pour une période temps limitée.

5. L'Etat transférant fournit à l'Etat d'accueil une déclaration indiquant l'infraction pour laquelle le délinquant a été déclaré coupable, la date à laquelle la peine prend fin, la période déjà purgée par le délinquant et toutes diminutions de peine auxquelles le délinquant peut prétendre en raison de travaux effectués, de bonne conduite ou d'une détention préventive.

6. L'Etat transférant remet à l'Etat d'accueil une copie certifiée conforme de tous les jugements et condamnations dont le délinquant a été l'objet à compter de la date de sa détention dans l'Etat transférant. Au cas où l'Etat d'accueil devait juger lesdits renseignements insuffisants, il lui est loisible d'exiger des informations complémentaires.

7. La remise du délinquant par les autorités de l'Etat transférant à celles de l'Etat d'accueil s'effectue en un lieu du territoire de l'Etat transférant convenu entre les deux parties. L'Etat transférant donne à l'Etat d'accueil la possibilité, si ce dernier le souhaite, de vérifier avant le transfert, par l'intermédiaire du fonctionnaire habilité par l'Etat d'accueil, que le consentement du délinquant à son transfert a été donné volontairement et en pleine connaissance des conséquences entraînées par celui-ci, par l'intermédiaire d'un fonctionnaire désigné selon la législation de l'Etat d'accueil.

Article 4. Rétention de juridiction

En ce qui concerne les peines qui doivent être purgées aux termes du présent traité, l'Etat transférant conserve l'entière juridiction pour ce qui est des jugements rendus par ses tribunaux, des peines imposées par eux et des procédures en révision, modification ou annulation desdits jugements et peines prononcés par lesdits tribunaux. Lorsqu'il est informé d'une révision, d'une modification ou d'une annulation d'un jugement ou d'une peine, l'Etat d'accueil leur donne effet.

Article 5. Procédure d'exécution du jugement

1. Sauf s'il en est stipulé autrement dans le présent traité, l'exécution de la peine d'un délinquant transféré s'effectue selon les lois et les procédures de l'Etat d'accueil, y compris celles qui régissent les conditions relatives à l'emprisonnement, la détention ou une autre forme de peine privative de liberté, ainsi qu'à la liberté surveillée, la liberté conditionnelle et toutes dispositions prévoyant la réduction de la durée de l'emprisonnement, de la détention ou de la peine privative de liberté par libération conditionnelle, ou de toute autre manière. L'Etat transférant conserve en outre la faculté de gracier le délinquant ou de commuer sa peine et l'Etat d'accueil, après avoir été notifié par l'Etat transférant, du pardon ou de la commutation, la met à exécution.

2. L'Etat d'accueil peut appliquer le régime prévu par sa législation en ce qui concerne les délinquants mineurs, à tout délinquant entrant dans cette catégorie en vertu de ses lois, quel que soit le statut du délinquant aux termes de la législation de l'Etat transférant.

3. L'Etat d'accueil ne fait exécuter aucune peine privative de liberté de manière à en étendre la durée au-delà de celle qui a été fixée dans la peine prononcée par le tribunal de l'Etat transférant.

4. Les frais de transfert et d'exécution de la peine sont à la charge de l'Etat d'accueil.

5. Les autorités de l'une ou l'autre partie fournissent, à la demande de l'autre partie, des rapports indiquant la situation de tous les délinquants transférés en vertu du présent traité, et notamment toute mise en liberté conditionnelle ou libération d'un délinquant. L'une ou l'autre partie peut, à tout moment, demander un rapport spécial sur la forme d'exécution d'une peine particulière.

6. Le transfert d'un délinquant en vertu des dispositions du présent traité ne doit entraîner aucune contrainte supplémentaire, en vertu de la législation de l'Etat d'accueil, autre que celle déjà créée par le fait de la condamnation elle-même.

Article 6. Dispositions finales

1. Le présent traité entrera en vigueur à la date de la dernière des notes diplomatiques par laquelle les Parties se sont notifiées mutuellement que mesures juridiques nécessaires à son entrée en vigueur ont été accomplies.

2. Le présent traité demeurera en vigueur pour une période de trois ans à compter de la date de son entrée en vigueur. Par la suite, le traité demeurera en vigueur jusqu'à l'expiration d'un délai de 90 jours à compter de la date où l'une des parties a notifié par écrit à l'autre son intention de le dénoncer.

En foi de quoi les soussignés, à ce dûment autorisés par leurs gouvernements respectifs, ont signé le présent traité.

Fait à Bangkok le 13 août 1997, correspondant au 13 août 2540 de la Période bouddhiste et le 10e jour de l'Av, 5757 en deux exemplaires originaux, en langues hébraïque, thaï et anglaise; les trois textes faisant également foi. En cas d'interprétation divergente des textes, le texte anglais prévaudra.

Pour le Gouvernement de l'Etat d'Israël :

MORDECHAY LEWY

Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire

Pour le Gouvernement du Royaume de Thaïlande :

PRACHUAB CHAIYASAN

Ministre des Affaires Etrangères

